

Ο Μητροπολίτης Σουηδίας για την 28η Οκτωβρίου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Το μήνυμά του για την επικείμενη εορτή της [Αγίας Σκέπης](#) και της εθνικής επετείου της [28ης Οκτωβρίου](#), εξέδωσε ο [Μητροπολίτης Σουηδίας](#) κ. Κλεόπας. “Η παρακαταθήκη όσων αγωνίστηκαν είναι να τους μοιάσουμε και να θυσιάζουμε καθημερινά το εγώ μας προς χάριν της ενότητας, της ομοψυχίας, δίχως διαιρέσεις και διχόνοιες, που είναι δυστυχώς η “αχίλλειος πτέρνα” μας”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Δύο γιορτές σήμερα, με κοινό χαρακτηριστικό τον ηρωϊσμό. Ηρωίδα μητέρα η

Σκέπη η αγία, η Παναγία, στο πλάι του Γιού της και στο πλάι των άλλων γιών της, των στρατιωτών της Πίνδου, και το δικό μας ηρωικό ΟΧΙ, των Ελλήνων, απέναντι στη διαταγή του Μουσολίνι.

Ο σημερινός εορτασμός αποτελεί **έναυσμα έντονου προβληματισμού**, αν και κατά πόσο μιμούμαστε όλους αυτούς που τιμά η σημερινή επέτειος. Αν γνώμονας, δηλαδή, της πορείας μας, και η αλήθεια της νεοελληνικής μας ελευθερίας και συνείδησης, συνοψίζονται στην έξαρση που προκαλούν οι στίχοι: **“Απ’ τα κόκκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά”**, ή στη λυπηρή διαπίστωση της “Μικρής Λησμονημένης” του **Μάνου Χατζιδάκη**, “Σου σπάσανε τα κόκκαλα τ’ ασθενικά παιδιά μας”, που αποτελεί την αναστροφή του ως άνω Σολωμικού.

Οι **ήρωες του ’40**, οι άγιοι δηλαδή κι **αγωνιστές** της εποχής εκείνης, βίωσαν την **ελευθερία**, ως εσωτερική **απολύτρωση από το “εγώ”**, στη θέση του οποίου κυρίαρχη θέση πλέον είχε ο Θεός κι ο κόσμος ολόκληρος. Η θυσία των τιμώμενων ηρώων/αγίων τους ύψωσε στην αιωνιότητα και τους επέβαλε ως φωτεινούς δείκτες στο στερέωμα της ιστορίας.

Η ευλογητική παρουσία τους στη ζωή των Ελλήνων όπου γης θα αποτελεί την επιβεβαίωση της αρχής ότι ο ηρωισμός είναι μια θυσία, για χάρη της πνευματικής ιδέας που συναρπάζει, που ανακαινίζει και μεταμορφώνει το άτομο σε πρόσωπο, που αναδεικνύει αληθινούς ήρωες, ινδάλματα και πρότυπα σύγχρονα και διαχρονικά.

Οι αγώνες σε κάθε εποχή για την κατάκτηση της ελευθερίας είναι η απάντηση σε κάθε αλλότρια δύναμη που προσπαθεί να ξεθεμελιώσει τα ιδανικά του Γένους, τη μνήμη και τις θυσίες των προγόνων. Η παρακαταθήκη όσων αγωνίστηκαν είναι να τους μοιάσουμε και να θυσιάζουμε καθημερινά το εγώ μας προς χάριν της ενότητας, της ομοψυχίας, δίχως διαιρέσεις και διχόνοιες, που είναι δυστυχώς η “αχίλλειος πτέρνα” μας.

Συνυπάρχουμε ως Ελλάδα, εντός και εκτός συνόρων, συν-οραματιζόμαστε, συνεργαζόμαστε, αλληλοπεριχωρούμαστε, μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλο, εμπιστευόμαστε ο ένας τον άλλο. Αναγκαιότητα και αρετή η ενότητα, η ομοψυχία, η αρμονική συμβίωση.

Στην εποχή μας, οφείλουμε έτι περισσότερο, να διατηρήσουμε τα ιδανικά μας, υπερασπιζόμενοι την ταυτότητά μας έναντι των σύγχρονων κινδύνων, όπως αυτός της παγκοσμιοποίησης, που αλλοιώνει τις κοινωνίες και καθιστά τον άνθρωπο ανελεύθερο, δίχως όραμα, δίχως προοπτική.

Το “Άξιον εστί” του **Οδυσσέα Ελύτη** δανείστηκε απ’ την Ελλάδα παραστάσεις,

ήχους, νοσταλγίες κι αγώνες, συγγράφοντας ένα ποίημα σύμβολο, χιλιοτραγουδισμένο, παρακαλώντας όλους μας, “να μη λησμονήσουμε τη χώρα μας”, **επισημαίνοντας την ατομική μας ευθύνη για τη διατήρηση της ταυτότητας μας, της Ελληνορθοδοξίας μας**, της διαχρονικής δηλαδή συμπόρευσης του Παρθενώνα με την Αγία Σοφία.

Ζούμε αναμφίβολα σε μια εποχή έντονων αντιφάσεων και εν εξελίξει πολεμικών συγκρούσεων. “Ας αντισταθούμε στην ασχήμια των καιρών”, όπως συνήθιζε να λέει ο **Μάνος Χατζιδάκις** κι ας προβληματιστούμε θετικά από τα λόγια του εθνικού ευεργέτη και προέδρου του Ιδρύματος “Σταύρος Νιάρχος” κ. **Ανδρέα Δρακόπουλου**: “Η ελληνική ψυχή είναι μοναδική και πρέπει να την ξυπνήσουμε από τον λήθαργό της, να την ταρακουνήσουμε, όχι να την αφήνουμε απλά να υπάρχει, σαν προσκύνημα στις κορνίζες των ηρωϊκών προγόνων μας.”

Ας γίνουν τραγούδι της ψυχής μας οι στίχοι του **Κυριάκου Ντούμου**: “... Έχω στα στήθια μου τους στίχους του Σεφέρη, έχω του Γκάτσου την Αμοργό, έχω τον Κάλβο, τον Σολωμό. ... Έχω έναν ήλιο φυλαχτό απ’ τη Βεργίνα, **Έχω τον Όλυμπο, τον Υμηττό, το Παλαμίδι, την κυρά της Ρω. Έχω μια θάλασσα αγάπες στο Αιγαίο, Έχω στη Κρήτη ένα Θεό, ένα ακρωτήριο κι ένα σταυρό, ... έχω ένα δέντρο στην Επίδαυρο φυτέψει, έχω μια ορχήστρα κι ένα βωμό, έχω τον λόγο μου τον τραγικό, ...με την Ελλάδα εγώ ξυπνάω και κοιμάμαι!”**

Χρόνια πολλά, Αδελφοί μου!